

misă să consulte interesante documente înadite privitoare la cestiunea pe care a tratat-o, studiază în lucrarea sa relațiunile Suediei cu Franca de la escursionile popoarelor scandinave în secolul al II-lea nouălea până la tratatul dela 1855, încheiat de Oscar I cu Napoleon III. El se silence a stabili că, prin un șir de evenimente și de influențe seculare, Suedia a devenit o colonie a civilizațiunii franceze și astfel aliata naturală a Franței. Acestă lucrare reproduce un mare număr de documente originale și se termină cu un apendice conținând o listă a familiilor franceze devenite suedeze în secolele al II-lea și al III-lea.

— Diarul german „Weser Ztg“, a publicat în zilele acestea un articol, în care se vorbește despre agravarea situațiunii Germaniei. La aceste observări următoarele diarul „Hamburger Nachrichten“, care se dăce că e inspirat de ex-cancelarul Bismarck: „Principele Bismarck, cu greu ar fi dat sfatul la urmarea unei politici al cărei rezultat ar fi stat în aceea, că *Țarul să asculte marseillaiza stând în picioare.*“

— Diarul „Neue Freie Presse“ reproducând conșorbirea Țarului cu un senator francez, care am reprodus-o și noi într-unul din numerii trecuți ai fôiei noastre, dăce următoarele: *Nihilistii* sunt cu totul de altă părere în privința avantajelor unui stat constituțional, decât Țarul. Acesta o dovedește *proclamațiunea* lor cea mai nouă, care a fost trimisă nu numai tuturor diarelor rusești, ci și la o mulțime de demnitari ai imperiului rusești. Acestă proclamațiune sună în următorul mod:

Fômetea actuală în Rusia e o urmare directă a actualului sistem de guvernare. Acest sistem ucide cultura poporului, căci închide academiile de agricultură și economie și dă educațiunea poporului de mâna popilor bețivi. Primarii pe noi introduși sunt nise servitori de cancelarie neprețuți, și soldați fără cultură și educațiune. Fia-care din acestia sunt o viuă negațiune a minții sănătoșe omenești. Deore-ce guvernului i-a secătut tôte mijlocele pentru alinarea miseriei, neavând date esacte asupra întinderii miseriei, nedispunând de ômeni specialiști, cari să ajute în grabă, cu cinste și cu pricepere populațiunea amenințată de fômete, nu este

conșciu de problema sa. Unicul mijloc de a se elibera din această situațiune îngrozitoare, este conchiămarea *representanței populare*. Noi credem, că guvernul actual va înclina spre țără și nu va lăsa să vină lucrurile la o revoltă... Ora a sunat, vai de acela, care nu vrea să o audă“.

SCIRILE ȚILEI.

— 29 Noem. (11 Decem.)

Regina României, după cum i se anunță din Pallanza diarului „Le Temps“ a intrat în convalescență. De câte-va zile ea pôte să umble singură. Doctorul oprind-o de a se ocupa cu literatura, Carmen Sylva se dedă la cealaltă ocupațiune a ei favorită, de a desemna pe foi veșine motivele unei ornamentări, pe cari ea singură o inventează, și care trebuie să servescă de modele pentru decorarea uneia din cele mai vechi biserici din România și pe care regele a făcut să se restaureze. Albumul la care lucrează regina Elisabeta e aproape terminat.

Căsătoria moștenitorului tronului român, după cum citim în foile de dincolo, se va săvârși în curând. În zilele acestea Sir Drumond Wolf, care este însărcinat și în această misiune, va avea audiență la palat, când se va deoide în privința căsătoriei principelui Ferdinand cu princessa d'Edinburg.

Furnisări. Serviciul de tracțiune al c. f. ung. de stat publică un concurs pentru furnizarea de materie de pără săpun, ulei, luminări, lemne, feru etc. Terminul pentru oferte este: 30 Decemvre 1891. — Asemenea și direcțiunea minelor din Uiora publică concurs pentru furnizarea articolelor: bucate, luminări de seș, petrolu, ulei, șindil, sape, lăcate etc. pentru anul 1892. Informațiunii mai detaliate privitoare la aceste furnisări se pôte căpăta la biroul camerei comeroiale și industriale din Brașov.

Monumentul lui Don Pedro. O telegramă din Rio de Janeiro anunță, că consiliul comunal din capitala Braziliei a propus să se ridice un monument împăratului Braziliei Don Pedro II.

Conjurațiune în contra Sultanului. O

telegramă din Constantinopol, anunță, că s'a descoperit acolo urmele unei conjurațiunii în contra Sultanului. S'a făcut o mulțime de areștări, între cari se află chiar și persoane din suita Sultanului. A fost areștat chiar și paș Mehmed Dana, ginerele și adjutanțul Sultanului.

Impăratul Wilhelm în Cinci-biserici. Diarul „Fünfkiroener Ztg“ află, că împăratul Germaniei voru lua parte la manevrele din vâra viitoare, ce se va ține în giurul orașului Cinci-biserici. Impăratul Germaniei va loci împreună cu Impăratul Francisc Iosif la episcopul din Cinci-biserici, precum și la principele Montenuovo în Nemet-Boly.

Sesiunea ordinară a adunării federative elvețiane, după cum se telegrafiază din Berna, s'a desohis în 7 Decemvre.

O nouă bancrută în Germania. Din Hildesheim se anunță: Mare senzațiune a produsă aici falimentul casei de bacă Knolle. Șeful acestei firme a fost areștat, din cauză că a defraudat mari sume de bani.

Poporațiunea Angliei. Zilele trecute s'a terminat și socotela numărării populației din Marea Britanie. Resultatul sumară al numărării este că Anglita, Scoția și Irlanda numărau la 5 Aprilie 1891 cu 2,855,425, mai mulți locuitori decât la aceeași epocă în anul 1881, adică 37,740,283 de locuitori.

Un asasin maghiar în America. Diarul maghiar „Szabadság“ ce apare în Cleveland (America) aduce următoarea șire: Koleszar Iános, un maghiar emigrat din comitatul Zemplinului și care trăiesce în Cleveland, a împușcat pe soția sa în casa unui lucrător cu numele Paul Weber, care răpise pe soția lui Koleszar. Asasinul s'a predat singur justiției, care l'a trimis înaintea juraților.

La gimnaziul mare sârbesc din Carlovăț numărul elevilor a ajuns estimp la cifra de 353, cum nu a mai fost nică odată până acuma. „Branik“ se bucură de acestă progres și constată lipsa încă a vr'unei puteri didactice și nece-

sitatea de a se introduce paralela în prima classă gimnazială.

Promoțiune. Feciorul popii din Voila d-lă Nicolae Șierbanu, anunță promoțiunea sa de Doctor în șințele universali juridice, ce o va lua mâne, în 12 Decemvre, în Aula Universității centrale din Budapesta.

Desmințire. În unul dintre numerii fôiei noastre am reprodus și noi șirea, adusă de mai multe diare, că Franzini Sidoli, ar fi împușcat pe fratele seș Cesarini. D-lă Franzini ne trimite o scrisore, în care desminție șirea aceea colportată prin mai multe diare. Densul ne șrie, că trăiesce cu fratele seș, directorul Cesar Sidoli, în cea mai bună armonie, și că deșii se află în Iași nu în Galați, după cum au anunțat mai multe foi, cari au adus șirea aceea senzațională.

Din Brașov până la Paris pedestru. Ludovic Wilok, tehnic de cursul al II, care a studiat și în Budapesta, a călătorit pedestru din Brașov la Paris, unde își continuă studiile.

Concert. Reuniunea bărbătescă de cântări din loc va da un concert în sala hotelului Nr. 1, Sâmbătă în 12 Decemvre, sub conducerea măistrului de cor d. Rudolf Lassel. Inceputul la 8 ore seș. Intre piesele ce vor eșecuta amintim: Două cântece de Mozart; a) Bundeslied b) O Isis und Osiris, acestea în onora centenarului marelui componist Mozart, etc.

Concert flarmonic. Societatea flarmonică de aici va arangia un concert (Beneficiu) în 15 Decemvre n. o. în sala dela Redoute în favorul directorului de musică A. Brandner. Programul este următor: 1. Schubert-Liszt „Reiter-Marsch“. 2. Händel: „Harfen-Arie“, pentru violină, harpă, orgă și orchestră de Hellmersberger. 4. Sain-Saens „Danse macabre“ orchestră. 4. Liszt: „Ungarische Rhapsodie“ (Nr. 1 în F.) orchestră. 5. Beethoven: „Symphonie Nr. 8 Fdur. a. Allegro vivace e con brio, b. Allegretto scherzando c. Tempo di Minuetto. d. Allegro vivace. Inceputul la 8 ore seș.

sent et l'avenir (femeia în trecut, prezent și viitor.)

În seria a doua sunt elevele școlilor primare în etate dela 7 ani în sus, care merg de bună-voia la școlă, ducându-și singure străicuța cu cărțile. Acestea fiind mai modest îmbrăcate, constituie numărôșă și stabilă clientelă a negustorilor plăcintari și covrigari dela care cumpărându-și câte un corn, seș covrig, își astempără fômea până la amădi, când merg acasă spre a se întorce la 2 ore după-amădi ărăși la școlă.

Nu-i vorbă, cursul primar și pentru sexul feminin ar fi necesar și folositor decă el s'ar face în conformitate cu necesitățile economiei domestice și mărginindu-se fetele numai la o asemenea învățatură, mai cu semă aceea șerace, starea noastră materială și chiar morală, s'ar îndrepta fôrte mult. Pe cât timp însă acestui curs îi lipsesce partea practică corșpondentă cu trebuințele vieții și pe cât timp el nu e urmat de eleve de cât gândul de a trece în cel secundar spre a se face *prifisore*, cu a-nevoia putem aștepta o îmbunătățire în această privință.

A treia serie se compune din fete în pără, cum ar dăce în limba sa Românul, și care urmând la

cursurile secundare, merită mai mare atențiune și mai multă pologia seș vorbărie. Acestea eleve crescute pe băncile școlii, aparțin diferitelor clase sociale, între care, chiar și fetele spălătoșelor, lăptășelor, căruțașilor și lăutarilor, sunt încorșate și îmbrăcate ca și fetele din lumea elegantă în *vêtements pour fillettes*.

În ducerea și întorcerea lor dela școlă, servitorele le urmază, ducându-le străicuța cu cărțile, er *demoiselele* se opresc pe la tôte galantariile prăvăliilor de mode, rîvnind la câte un *manteau elegant moskoviene, robe velours anglais, chape des Pyrénées* etc. și trecând pe dinaintea parfumeriilor (odoruri) sunt în stare a da ultimul ban pentru articole de *toilette; savon parfumé* (săpun parfumat) *eau de Cologne* (apă de Colonia) și *poudre de riz parfumé* (pudră de orez parfumat).

O vorbă, ca o sută, *demoiselele* eleve din această serie se îmbracă cu albituri dela magazinul lui Poloni, comandă rochiile la Baugout și părăriile le cumpără dela Patru Șesone.

În școlile secundare *demoiselele* se ocupă cu pedagogia și filosofia, istoria și geografia, matematica, șințele fisco-naturale, higiena, **economia politică** (!) limba

franceză, italiană, germană, desemnă, caligrafia, musica vocală și terminând cu pianul seșiu în druga la poșii positiviste și pôte ține conferințe realiste despre emanciparea femeii.

Instrucțiunea acestă, fiind liberă și gratuită, e fôrte răspândită, încât Statul, afară de comune, județe și particulari, cheltuesce aproape un milion două sute de mii de lei pe an și absolventele, a căror număr în anii din urmă s'a sporit în mod înfricoșat, nu aspiră decât la *prifisorat*, așa că la câte un concurs pentru o școlă urbană, în mediă generală, se presintă câte 20—30, pentru o școlă rurală câte 10—20 și pentru o catedră secundară câte 8—10 aspirante, seș concurente, dintre cari unele reușind altele ce să facă? Răspunde-mi rogu-te decă îți dă mâna!

Progresând *crescendo* în această ramură de învățământ și neținând semă, că fiă-care învăț are și desvâș, vomă ave în scurt timp paralel cu proletariatul inteligent urban și un proletariat emancipat feminin semi-doct, doct și doctisim, care se nasce pe cheltuella statului, trăiesce din buget și se înmormentază prin contribuțiunii publice.

Nu-i de-ajuns a se înființa în-

tr'una școlii secundare de fete, omul serios mai trebuie să se gândescă și la viitorul absolventelor, care din diferite cauze nu pôte străbate prin zidurile baricadate în cetatea *prifisoratului*.

Din punctul meu de vedere naționalist, decă instrucțiunea ar fi așa, precum aș dori eu să fiă, nu m'asî teme ori-cât de pesimist aș fi în vederile mele, s'ar stârpi, fără îndoie, importul din străinătate a așa numitelor *femme de Chambre-Kammerjungfer*, bone, cameriere, guvernante, caserite și am naționalisa cu o oră mai nainte casele și copiii negustorilor plutocrați și ale boerilor advocați.

Absolventele noastre însă neciind împleti ciorapi, a croi cămeși, a pune ôla la foc, fiind instruite numai în lucrș, vorba latinului: *a bove majore, discit arare minor*, nu vor să se devoteze unor asemenea ocupațiuni oneste și morale și chiar decă pășesc la căsătoria cu un fiu al muncii sale, au aceleași pretensiuni ca și fetele plutocraților și în cas, când bărbatul nu i mai pôte satisface poftele și capriciile, atunci alergă la *divorț*, mângându-se seș în grădină la cântecul lăutarilor:

— Eu bobocă, tu bobocă
— Amândoi fără noroc.
— Jani! — Jani!

Ună toastă ală Țarului.

Este sciută, că din incidentul pe-trecerei Țarului Rusiei în Livadia, Sul-tanul a trimis o deputațiune, care să flă feliciteze din incidentul nuntei sale de argintu.

Diarul „*Servet*” despre care se susține, că stă aprôpe de cercurile curții turoesol, comunică ună toastă, ce l’ar fi ținut Țarul în Livadia la adresa Sultanului. Unele diare străine însă au desmințit soirea acêsta, ba „*Agence de Constantinople*” a primită autorisația de a declara scirea cu toastul, de col-portată. Cu tôte acestea însă „*Servet*” își susține împărtaşirile sale privitoare la toastul Țarului. Adevêrul, e că Țarul fără de a se ridica, dișe cătră *Fuad-pașa*, capul deputațiunii cuvintele: „*Mi ridică paharul pentru suveranul d-tale; pentru amiculu meu, Sultanulu.*”

Toastul, dișe-se, n’a avut carac-teru oficiosu, pentru-ce *Fuad-pașa* nici n’a răspuns. Diarul „*Servet*” însă a făcutu lucru mare din vorbele Țarului, presentându-le ca pe unu lucru de mare însemnătate politică.

„*Agence de Constantinople*” mai susține, că nici aceea nu e adevêrată, că Sultanul ar fi trimis daruri bogate Țarului.

Mișcări electorale.

În ajunul alegerilor de deputați corifeii maghiari din tôte partidele țin pe întrecute dări de sêmă, presentându-se între aderenții lor, ca să-i împinteneze pentru noua luptă, care va fi una dintre cele mai înverșunate, cum susțin înșiși leaderii partidelor maghiare din par-lamentu.

După Apponyi la Mișcolțu, s’a presentat și ministrul de justiția Desideru *Szilágyi* în Pojunu la 9 Decemvre n. o. În respunsul ce-e datu *Szilágyi* la vor-birea de întimpinare a lui Neiszidler, dișe între altele: Înaintea cetățenilor Ungariei stau deschise atât căile liber-tății politice (sic!) cât și cele culturale și ale progresului național. Guvernul ac-tualu niș-odată n’a avut altă tendență, decât aceea, ca să oblescă aceste căi libere și să spriginescă din tôte puterile sale nisuințele, ce se ivesou pe aceste căi libere. Dêr, domnilor, nu trebuie să așteptăm totulu de sus, ci mai mult depinde dela noi, ca să progresăm; dela lucrarea nôstru s’asteptă totulu.

Szilágyi apoi îndemnă pe cei de față să nu se lase a fi amăgiți de con-trari!

Corifeul Ugron încă a fost în Keeske-met. El dișe în darea sa de sêmă, că noul guvern a promis o eră nouă și reforme noue — dêr ce vede el? Vede, că a-ceia carî au bucimatu, că o voru rupe cu trecutul, continuă acelu trecut cu mai puțin noroc, dêr cu mai mare bla-magiu, êr față cu „națiunea” continuă acelu trecut cu mai multă umilire. Cea făcutu noul guvern, întrébă Ugron, afară de legea privitoare la decentralisarea tablelor regesci? Guvernulu acesta, con-tinuă kossuthistulu Ugron, care s’a vestit pe sine a fi guvernul reformelor, nu este decât un guvern de continue e-șecuri. Nu se mai pôte suferi deoi, ca și pe „națiune”, care e nevinovată, s’o împărtaşescă de ele.

Ugron apoi stigmatiză în mod e-nergiu pe ministrul de honveđi Fejêr-vary, care o’o ușurătate pécătôsă, cu rea voință, a dusu lucrurile până acolo în-cât a făcutu să cadă fabrica maghiară de arme. Vorbi apoi despre administrația de stat, declarându că el e partisanul autonomiei comitatense; scopul lui e să se valideze voința poporului, mai ales acolo unde își alege reprezentanții săi nemijlociți. În potriua acestui dreptu s’a îndreptat proiectulu guvernului. Față cu acêstă tendență stricociosă singur partida independentă a luat pozițiune, fiind-că partida moderată (ađi „națio-nală”) a rămas neutră. Sfirșitul însă a fost un eșec al guvernului.

Totu așa a pățit guvernulu și cu privire la umplerea scaunului primațialu, neputându a umplé acêstă înaltă digni-tate, cu candidatul său. — Ugron apoi se ocupă cu afacerea Uzelac; apoi se declară față cu partida „națională” și cu partida „independentă și dela 48.”

Într’acestea nici contele Apponyi nu se lasă mai îndêrșt. Pentru ași con-stitui cât se pôte mai bine partida a conchiămatu o conferență la Clușiu. Contele Apponyi, după cum ne spune „*Erdélyi Hirado*”, va sosi în Clușiu mâne, Sâmbătă, sêra, unde se dișe, că i-se va face o strașnică primire.

Vedem dêră, că leaderii partidelor maghiare se întrec unii pe alții în agi-tațiuni și în pregătiri pentru lupta vi-titôrelor alegeri.

Literatură.

D-lu *Dionisiu Păscuțu*, ne comunică, că în curêndu va eși de subtiparu o carte a d-sale intitulată: „*A Román (Oláh) nyelv ere-dete, a nemzet megalakulása; az Oláh nyelv mint anyanyelv alapja a classicus nyugoti románnyelveknek; ennek nyelvészeti és történetileg kimutatása. Ozáfo-latul Dr. Réthy László ily czimű mű-vére: az oláh nyelv és nemzet megalaku-lása, melyet kiadott 1887-ik évben.*” Car-tea va fi de 9—10 côle în octavă, tiparu garmond. Prețulu unui esemplaru 1 fl. 50 cr. Abonamentele suntă a se trimite la autoru, în Facset, com. Caras-Se-verin.

DIVERSE.

Pressa mohamedană în Rusia. În Rusia apară în fiă care anu totu mai multe cărți în limba tătară, turcêscă și turchestană. În anul 1890 au apărut în aceste limbi vr’o 300 de cărți și unele dintre ele în edițiuni de câte 200.000 esemplare. Cele mai multe cărți apară în Crimeea, Caucast și în Turchestan. Diaristica însă e puțin dezvoltată. Numai dou diare au: „*Conducătorulu*”, ce apare în Cazan, unde se tipăresc și cele mai multe cărți și „*Foile casei*” ce apară în Turchestan în limbele turchestană și sartscă.

Curețonia stradelor din Parisu. În fiăcare anu curățirea stradelor Parisului costă 6 milioane 760.000 de lei pentru 10 milioane 860.000 de metri pătrați de măturat. Însă orașulu a fost autorisat să creeze o taxă cu care să se facă față cheltuelilor pentru curățitul ulițelor; prețulu mijlociu al acestei taxe e de 36 centime de metrulu pătrat. Numêrul cantonierilor și alu măturătorilor e de 2.600 de bărbați și 600 de femei, afară de lucrătorii auxiliari, a căror armată sporesce și soade după împreju-rările atmosferice. Acești lucrători sunt înrolați pe ateliere alu căroru număr e de 150. Numai cantonierii lucreză tótă ziua pentru unu salaru de patru lei; măturătorii sunt plătiți cu trei deoi și cinci de bani pe cêsu. În sfrșit suprafața șoselelor de stropit măsoară 3 mi-lioane 143.000 de metri pătrați. Stro-pirea acêsta costă ceva mai mult de două milioane. Dêr ceea ce se va păre ciudat e că stropitul cu furtumul așa cum se practică în generalu astăđi, costă pe jumătate mai puțin decât stropi-tulu cu butoiulu.

Armata Chinei. De câtă-va vreme sosesou din China soiri, carî fac să se credă, că în curêndu o puternică revo-luția va sgudui ceresculu imperiu. E fôrte cu puțință ea, din cauza lovirii in-tereselor străine, marele stat asiaticu să vină în conflictu cu unele din pute-riile europene. În asemenea împrejurări e interesant să se cunoscă starea în care se află puterea militară a Chinei. Flota chineză, condusă în generalu de oficeri englesi și germani, se compune din patru escadre. Prima escadră, sta-ționându pe Pa-Yang, cuprinde 4 cuira-sate, 5 încrușătoare cuirasate, 6 cano-niere și 3 avisuri. Artileria acestei es-cadre e compusă din tunuri Crup de 25 și 30 c. m. A doua escadră, dela Fuceov, numără 5 încrușătoare și 6 canoniere; tunuri Crup 15 și 25 c. m. Escadra dela Șangai, de rezervă, se com-pune din 2 încrușătoare și 6 canoniere. A patra escadră, dela Canton, e alcătuită de 31 torpiliere. Trupele de ma-rină sunt însă fôrte nedisciplinate. Ar-mata de uscat e împarte în 4: 1) ar-mata masagiuriei cu 65,000 de omeni; 2) armata mongolă cu 20,000 de omeni; 3) armata veche chineză, compusă din Chinesii emigrați în Mangiuria, cu 27,000 omeni; 4) armata propriu dișu Chineză, alcătuită numai din Chinesii curați, cu unu efectiv de 500,000 de omeni. Fiă-care din aceste 4 armate are portulu ei naționalu. Din punctulu de vedere alu instrucției militare, armata chineză stă fôrte jos. Soldații sunt în aceeași vreme și agricultori; statulu le dă pământu, arme și cai. Armele sunt vechi și în generalu în fôrte prostă stare.

Motive multiple. D-le locotenent, fiicei mele nu-i e permis să aibă amant! Mai întâiu nu se cuvine! Alu doilea, nu voesc eu! Alu treilea nu voesc ea și alu patrulea, are deja doi amanți!”

Ea are dreptate. Soția profesorului: „Anico, am observat de multe ori, că ochetezi cu bărbatul meu. Acêsta e o crimă”. — Anica: „Dêr, cocoănă și d-ta faci acêsta!”

Astai altceva. Servitorulu (cătră stu-denții, carî erau să între în cafenea în reversatul dișei). Domnilor! ce faceți așa scandalu? Și voiți să aveți cultură? — Studentii: Nu! — cafea!

Proprietaru:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactoru responsabilu intermalu:
Gregoriu Maior.

Ne mai vorbind și de alte clase sociale, dêr chiar și *prifisóre-rele* considerate din punctulu meu de vedere fôrte pesimist, nu pre-sintă de cât un mare deficit în economia domestică, în educa-țiunea familiară și în literatura națională.

Prifisóra măritată plécă dimi-nêta în jos, bărbatul în sus, co-piii sunt trimiși la *chindelgartă*, têrgurile și gospodăria casei cine o face?..... Madam Șari! êr la amêđi, când se aședă la mêsă, co-conița dă năvală cu gura asupra bărbatului, criticându bucatele, că ar fi rêu gătite, nesărate, afumate și pe urmă chêmă pe madama spre ai lua socotela:

— Fă, madam Șari, cât ai chel-tuitu ađi pentru *coșnița*?

— De, coconița, două-deci de lei.

— Și din 20 de lei numai *ciu-lamă*, *băclavă*, *pacea* și *trufandă* ai gătitu?

— Apoi ce se facu coconița, d-ta nu sci, că în piêtă tôte s’au scumpit.

— Așa o fi madam Șari, nu te supêra, cere de acum înainte dumnealui boerului, căci la orașe toți suntem boeri, să-ți dee câte 25 de lei pe di pentru *coșnița*.

La noi cheltuêla dișnică în casă pentru carne, pâne, legumi etc. cade în sarcina bărbatului și se

numesce *coșnița*, cu care eu am pățit o odată în dișele mele când eram gazetaru tineru.

Directorulu diarului la care lu-cramu în dorința sa de a înlesni conoscerea dișnică a prețurilor alimentelor, a introdusu în diaru cursulu fôrte variabilu al pieții sub titlulu: *Coșnița*.

Unu cantaragiu (comisar comunalu) aducea di cu di cursulu și-lu da paginatorului spre a-lu insera și nu sci cum se făcea, că greșelile de tiparu erau în be-neficiulu servitorilor și în paguba stăpânilor. Tot-dêuna erau în plus și nici-odată în minus.

Într’o dimișetă pe la ôrele 11 m’am nimerit să fiu de față în momentulu în care un boer lu socotela feciorului în privința têrguelilor făcute în acea di și pâr-rêndu-i se prea de totu pipărată, îl apostrofă:

— Bre, Iánoș, cum se pôte ca unu curcanu se coste 15 lei?

Iánoș, fără vorbă multă, îi pre-sintă diarul ca presă justificativă, în care în adevêr prețulu curca-nului era 15 lei, pe când el în piêtă nu costa mai mult de 5 lei. Boerulu mă fixă lungu dișându:

— Par că d-v. gazetari anu-me v’ați fi înțelesu cu servitorii ca să ne slăiescă pungile.

Din acelu momentu am eli-

minat *coșnița* din colonele diarului.

Ei și decă boerulu începe a reduce cheltuelile *coșniței*, decă mai concedieză din drôia servi-torilor, coconița, care nu s’a ocu-pat decât cu cărți tipărite în franțuzesce și mai rêu traduse în românesce, gândindu-se la *seconde mariage* și la *monsieur Fred*, face *divorț*, êr copii rămân pe mânil madamei, seu sunt trimiși în pen-sionat la Gackstädter, ori la Bergamenter, spre a le da instruc-țiune și educațiune națională.

Ori câtu de retrograd, seu reacționar m’ar numi progresistii, eu unulu nu m’ași sfi a întro-duce restricțiuni: ași desființa gra-tuitatea și n’ași trimite absolvente ca invêtătore la sate.

La orașe trecă-duc-se, aici suntem toți o apă: bărbații ca și femeile, și ele ca și noi. La sate însă n’ași dori să se întro-ducă obiceiurile nôstre: luxulu și somnul dulce, care multe rele aduce.

Mi s’a întemplat mai acum cincî-șese ani să fiu la nisce sêr-bătorii într’unu sat în care eram bine cunoscut. Preotulu m’a con-dusu la școlă. Invêtătore locuia în localulu școlii; era o absolventă îm-brăcată la modă, conformu cu cele patru sesone ale anului și cânta la pianu, pe care îl duse dela oraș în sat. După amêđi era

anunțată o festivitate școlară. Unu administratoru alu moșiloru unui boer mare de totu, venise cu însărcinarea de-a împărți școlari-lor daruri, carî se compuneau din haine frumose țărănesce pen-tru băeți și fete. Am vêđutu cu ochii mei cum nisce copile ale unor frunțași din sat, cu carî eram prietinu, au refusat să pri-mescă hăinuțele țesute, croite și cusute de consătenele lor mame.

Întreb pe una cu bișorul:

— Bine, Marióra neicuți, pen-tru ce nu primesci frumosulu daru pe care ți-lu face boerulu?

— Pentru că tata are bani și trebuie să-mi cumpere și mie dela Ploesci haine ca și ale domnișorei invêtătore!

Mai astă tómnă trecêndu pe calea Victoriei, mă opresce o per-sonă îmbrăcată a la Florinda în-tr’o rochiă cu turnură, cu ghet polonese, cu pâlăria dela mar-șandă și cu mânuși până la umeri, care costă la mănșeria Novak celu puțin 8—12 lei. Necunos-cêndu o, mi-a adus aminte, că ea este Marióra și că e măritată totu în acelu sat după unu negustorașu. Am mustrat o pentru că și-a schim-bat portulu și am lăsat o în plata Domnului.

La revedere
Teofil Frâncu.

Cursulu pietei Braşov

din 11 Decemvre st. n. 1891.

Table with exchange rates for various currencies like Banconote românesce, Argintu românesc, Napoleon-d'or, etc.

Cursulu la bursa din Viena

din 10 Decemvre a. c. 1891

Table with financial data from the Vienna stock exchange, including gold and silver rents, amortization rates, and bond prices.

Avisu.

Se aduce la cunoştinţa on. publică, cumcă în 30 Noemvre (12 Decemvre) 1891 se voru deschide băile de vană din edificiulu băiloru de aburu de aci.

Direcţiunea băiloru de aburu şi de vană. 723,3-2.

ANUNCIU.

Din pădurile mele de pe teritoriulu cerculu Iendii-mari (comitatulu Solnocu-Doboca) potu vinde 200,000 metri cubici de lemne de focu, o mare cantitate de şindrile de fagu şi 4-6 mii lemne de ştejaru, gróse câte de 30-60 cm.

Se potu încarca la staţiunile de cale ferată din Ieanda-mare, Gloduşi şi Gâlgău.

Informaţiuni detaliate dela subsemnatulu proprietaru

Dr. Teodoru Mihali, avocatulu în Deşiu.

727,3-2

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potu cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, şi în tutungeria I. Gross.

PUBLICAŢIUNE.

Direcţiunea generală a Căiloru Ferate Române face cunoscutu prin acésta, că are

31 posturi de Ingineri vacante

la Serviciulu de Intreţinere din Bucuresci, Craiova, Piteşti, Buzeu, Galaţi şi Iaşi.

Doritorii de a ocupa asemenea posturi suntu rugaţi a presenta cererile D-loru în scrisu la adresa Direcţiunei generale a Căiloru Ferate Române, Serviciulu P. la Bucuresci celu multu până la 15 Ianuarie 1892 st. nou cu arătarea adresei D-loru exactă şi anexându documentele următore:

- 1) Diploma seu Certificatulu de terminarea studiiloru a unei şcole speciale de Ingineri.
2) Certificatulu de serviciu.
3) Actulu de nascere.
4) Actulu de căsătorie (decă e căsătoritu) şi de nascere alu soţiei, precum şi eventualu ale copiiloru.
5) Actele pentru serviciulu militarulu.

Pentru informaţiuni mai detaliate doritorii se voru adresa în scrisu seu verbalu la Şeful Serviciulu de Intreţinere C. F. R., Bucuresci, Calea Victoriei Nr. 124.

724-4.

Mersulu trenuriloru

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Octomvre 1891.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, etc.), train types, and departure/arrival times.